

Alexandre Dumas-tatăl s-a născut în anul 1802, în orașul Villers-Cotterets. Era fiul generalului Thomas Alexandre Dumas, a cărui bravură a rămas legendară și al cărui nume este gravat pe fața de sud a Arcului de Triumf din Paris.

Datorită aptitudinilor sale caligrafice, Alexandre Dumas-tatăl se angajează mai întâi copist la un notar. În anul 1822 părăsește orașul natal și vine la Paris, ca funcționar la secretariatul ducelui d'Orléans, unde își deschide perspectiva unei cariere strălucite.

În această perioadă, începe să scrie piese de teatru și, după succesul dramei *Henri al III-lea și curtea sa*, gloria literară a lui Dumas-tatăl va fi imensă.

Se dovedește a fi un scriitor foarte prolific. Între anii 1826–1870, a scris 31 piese de teatru, 200 romane, zece volume de memorii și 19 cărți de călătorie (printre care și *Căpitanul Pamphile*). Cu romanele sale istorice, care au devenit foarte populare: *Cei trei muschetari*, *După douăzeci de ani*, *Viccontele de Bragelonne*, *Contele de Monte-Cristo*, *Regina Margot*, *Doamna de Monsoreau*, *Colierul reginei* etc., fama lui a devenit universală. Lucrările sale s-au tradus în toate limbile.

A avut câștiguri fabuloase, dar a și cheltuit mult, ducând o viață fastuoasă. Din această cauză și datorită firii sale generoase, moare ruinat în anul 1870, părăsit de mulți dintre cei care odinioară roiseră în jurul lui. Este înmormântat provizoriu în cimitirul din Neuville, iar, mai târziu, osemintele au fost aduse în orașul natal, Villers-Cotterets.

Alexandre DUMAS

CĂPITANUL PAMPHILE

Traducere și adaptare: IULIA FELDRIHAN

Editura **Andreas** PRINT

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DUMAS, ALEXANDRE

Căpitánul Pamphile / Alexandre Dumas ; trad: Iulia Feldrihan. -

București : Andreas Print, 2019

ISBN 978-606-765-102-7

I. Feldrihan, Iulia (trad.)

821.133.1

**DIFUZOR EXCLUSIV:
IVO PRINT**

Petru Maior nr. 32, sector 1, București

Tel./Fax: 021.222.07.67

E-mail: ivo_print@yahoo.com

Site: www.editura-andreas.ro

Editura ANDREAS PRINT, București, 2019

Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, stocată și retransmisă sub formă: tipărită, electronică, mecanică, fotocopiată, audio sau sub orice altă variantă fără permisiunea scrisă a **Editurii Andreas Print**.

Culegere și corectură: Mădălina GEAMBAȘU

DTP interior: Corina REZAI

Ilustrații interior: BERTALL

Ilustrație copertă: D.M.

DTP copertă: Gheorghe DUMITRU

Bun de tipar: 09.10.2019; Coli de tipar: 7,50

Format: Z₆, 16/54x84 cm

Capitolul I

Introducere care va ajuta cititorul să facă cunoștință cu personajele principale și cu autorul

T

receam în 1831 prin fața unui butic cunoscut, când am observat înăuntru un englez întorcând pe toate fețele o broasă că țestoasă, pe care o tărguia cu intenția de a face din ea, îndată ce va deveni proprietarul ei, un *turtle' soup*¹.

Înfățișarea de resemnare profundă cu care bietul animal se lăsa examinat, fără măcar să încerce să se salveze sub carapace de cruda privire gastronomică a dușmanului, m-a mișcat. M-a apucat deodată o poftă să-o smulg din oala în care o să vedeam aruncată. Am intrat în magazin, unde eram foarte cunoscut, și, făcând patroanei un semn cu ochiul, am întrebat-o dacă îmi păstrase broasca țestoasă pe care o arvunisem când mai trecusem pe acolo.

Patroana m-a înțeles, cu acea inteligență instantanee a clasei comercianților parizieni și, luând în

¹ Supă de broască țestoasă.

mod politicos broasca din mâinile celui care se tocmea, mi-a înmânat-o, adresându-se insularului nostru care rămăsese cu gura căscată.

– Iertați-mă, milord, micuța broască a fost vândută domnului azi dimineață.

– Oh, mi-a spus într-o franceză perfectă milordul improvizat, dumneavoastră vă aparține acest încântător animal?

– Yes, yes, milord, s-a grăbit să spună patroana.

– Ei bine, domnule, a continuat el, aveți aici un animal care vă va face o excelentă supă. Am regretul că este singurul exemplar din această specie, pe care îl are în acest moment doamna negustoreasă.

Respect+ Noi have speranță să mai primim și altele mâine dimineață, a răspuns negustoreasa.

– Mâine va fi prea târziu, a spus rece englezul. Mi-am pus în ordine toate afacerile ca să-mi zbor creierii la noapte și doream ca, înainte, să mănânc o supă de broască țestoasă.

Spunând acestea, m-a salutat și a ieșit.

„Desigur! mi-am spus după o clipă de gândire. Acest ultim capriciu pe care vrea să și-l satisfacă este o nimică toată pentru un om atât de curtenitor.“

Și m-am repezit afară din magazin strigând, la fel cum îi spusește și negustoreasa:

– Milord! Milord!

Dar nu știam încotro o luase și mi-a fost imposibil să-l găsesc.

M-am întors gânditor acasă. Omenia mea față de un animal se transformase în cruzime față de un om. Ce ciudată este această lume în care nu poți face cuiva un bine, fără să faci altcuiva un rău. Ajuns acasă, am urcat cele trei etaje și am pus pe covor achiziția mea.

Era cel mai ciudat corp de broască țestoasă, cu cele patru labe, capul și coada scoase prin deschizăturile carapacei. Cum s-a văzut pe podea, s-a îndreptat spre șemineu, cu o viteză pentru care și-a meritat numele de *Gazela*, forțându-se să treacă prin grilajul șemineului, ca să ajungă la foc. Până

la urmă, văzând că ceea ce dorea nu era posibil, s-a mulțumit să-și treacă doar capul și labele cât mai aproape de foc, apoi a adormit. Ceea ce m-a făcut să cred că, vocație sau fatalitate, broasca era destinată să fie friptă într-o zi sau alta și că nu făcusem decât să schimb modalitatea, adică fierberea cu coacerea. Urmarea acestei întâmplări va dovedi că nu mă înșelasem.

Cum eram nevoit să ies și mi-era teamă să nu i se întâmpile vreo nenorocire, am chemat servitorul.

– Joseph, i-am spus, vezi să ai grija de animalul asta.

El s-a apropiat de ea curios.

– Oh! Ia te uită, este o broască țestoasă... Asta poate duce o trăsură.

– Da, știu, dar doresc să nu-ți vină pofta să încerci experiența asta.

– Oh! Nu i-ar face rău, a continuat Joseph, care ținea să-și desfășoare în fața mea cunoștințele de istorie naturală. O diligență, dacă ar trece peste ea, n-ar zdrobi-o.

– Da, i-am spus, cred că o broască țestoasă uriașă din Insulele Galapagos ar putea să ducă o astfel de greutate, dar mă îndoiesc că asta, care este mai mică...

– Nu contează, a spus Joseph, astea sunt solide ca un turc. O șaretă dacă ar trece...

– Bine, bine, tu să-i cumperi salată și melci.

Respect ne
– Ia te uită! Melci? Dar ce, o doare pieptul? Stăpâ-
nul la care lucram, înainte de a veni la domnul,
mânca supă de melci pentru că era ftizic². Dar asta
nu l-a împiedicat...

Am ieșit, fără să mai ascult restul poveștii. La mijlo-
cul scării, am observat că-mi uitasem batista și m-am
întors repede. L-am găsit pe Joseph, care nu mă au-
zise întrând, făcând pe Apolon din Belvedere, cu un
picior pe spatele Gazelei și cu celălalt suspendat în
aer, în aşa fel încât niciun gram din cele 70 de kilo-
grame, cât cântarea caraghiosul, să nu-i scape bietei
lighioane.

- Ce faci aici, idiotule?
 - V-am spus eu bine, domnule! a spus Joseph,
foarte mândru că-mi dovedea ceea ce susținuse.
 - Dă-mi o batistă, zevzecule, și să nu te mai atingi
de animal.
 - Iat-o, domnule, a spus Joseph întinzându-mi ba-
tista. Dar să nu vă temeți pentru broască, pentru că...
un vagon de-ar trece peste ea...
- Am șters-o repede, dar nu coborâsem decât câteva
trepte, că l-am auzit pe Joseph bodogănind:
- Pe naiba! Știu eu ce știu... Și-apoi, se vede bine,
după conformația animalelor astea, că și un tun ar
putea...

² Bolnav de ftizie, tuberculos.

Din fericire, zgomotul din stradă m-a împiedicat să aud sfârșitul frazei afurisite.

Seara, m-am întors destul de târziu, după obicei. De cum am pășit în cameră, am simțit că ceva tronește sub gheată. Am ridicat repede piciorul, mutând toată greutatea corpului pe celălalt picior. Dar am auzit aceeași trosnitură. Aveam impresia că merg pe coji de ouă. Am aplecat în jos lumânarea... Covorul era acoperit de melci.

Joseph mă ascultase cu precizie. Cumpărase salată și melci și pusese totul, inclusiv broasca, într-un coș în mijlocul camerei. Fie că temperatura camerei îi dezmortise, fie că echipa de a fi ronțaiți de broască pusese stăpânire pe ei, melcii plecaseră în caravană prin toată camera, lăsând urme argintii pe covor și pe mobilă.

Cât despre Gazela, ea rămăsese în coș, agățată de pereții pe care nu reușise să se cătere. Dar câteva ochii goale dovedeau că fuga israeliților nu fusese destul de rapidă ca să nu-și înfigă dinții în câțiva, înainte ca aceștia să aibă timp de a traversa Marea Roșie.³

Am început îndată să trec în revistă batalionul care mărsăluia prin cameră. Apoi, culegându-i pe plimbăreți cu mâna dreaptă, i-am băgat, unul după altul, într-o cutie pe care o țineam cu mâna stângă, având grijă să închid capacul după ei.

³ Referire la fuga evreilor din Egipt, menționată în Biblie.

După cinci minute, mi-am dat seama că, dacă lăsam toată această menajerie în cameră, riscam să nu dorm niciun minut. Făceau un zgomot de parcă închisesem o duzină de șoareci într-un sac cu nuci. Am hotărât să duc totul în bucătărie.

Dar apoi, m-am gândit că o voi găsi pe biata Gazela moartă de indigestie a doua zi, dacă o lăsam într-un loc cu atâta hrană în jurul ei. Mi-am amintit că în curte era un hârdău, în care administratorul restaurantului de la parter arunca peștele. Mi s-a părut că era un hotel minunat pentru broasca mea țestoasă și, fără să-mi mai bat capul căutându-i un alt loc, am luat-o din sufragerie și am dus-o drept la destinație.

Am urcat repede înapoi și am adormit, convins că eram francezul cel mai ingenios și mai operativ din lume.

A doua zi, Joseph m-a trezit dis-de-dimineață.

– Vai, domnule, închipuiți-vă ce poznă! mi-a spus el plantându-se în fața patului meu.

– Ce poznă?

– Pozna pe care a făcut-o broasca dumneavoastră.

– Cum?

– Ei bine! Puteți crede că a ieșit din apartament, asta nu știu cum..., că a coborât trei etaje și că și-a dat toată osteneala în bazinul de pește al administratorului de la restaurant?

Cuprins

Capitolul I	5
Capitolul II	19
Capitolul III	25
Capitolul IV	34
Capitolul V	39
Capitolul VI	50
Capitolul VII	56
Capitolul VIII	63
Capitolul IX	76
Capitolul X	81
Capitolul XI	88
Capitolul XII	92
Capitolul XIII	100
Capitolul XIV	115